

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ

Сапаяна К.А.

Науковий керівник – Влащенко Н. М., канд. екон. наук, доцент

В умовах підвищеного попиту на послуги розміщення для різних категорій туристів значно зростає потреба в дослідженні інноваційного розвитку з погляду організації інноваційних процесів у самому підприємстві, а також їхньої державної підтримки, обґрунтування критеріїв новизни при впровадженні інвестиційних проектів у готелях різної категорії, формування й використання інвестиційних ресурсів. Дотепер у сучасній економіці недостатньо враховуються й реалізуються інвестиційні можливості для розвитку рекреаційно-туристичного комплексу, зокрема засобів розміщення, особливо готелів.

Інноваційна діяльність закладів готельного господарства нерозривно пов'язана з інвестиційним розвитком, тобто відбувається безперервне формування та використання інвестиційних ресурсів для досягнення організацією оперативних і стратегічних цілей їх економічної діяльності.

Проаналізувавши стан інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств готельного господарства в Україні та Одеській області, можна зробити такі висновки:

- органи влади та суспільство не розуміють значущості розвитку інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств сфери розміщення;
- регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств готельного господарства на рівні держави відсутнє;
- капітальні інвестиції, а також прямі іноземні інвестиції надходять до готельного сектора в недостатньому обсязі;
- не приділяється належної уваги обстеженню інноваційної діяльності підприємств готельного господарства;
- спостерігається слабкий розвиток у сфері інвестиційної діяльності та витрат підприємств готельного та ресторанного господарства на інформатизацію. На рис. 1, як підсумок, зобразимо фактори, що перешкоджають розвитку інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств готельного господарства, а також вкажемо заходи, необхідні для забезпечення гармонійного розвитку інноваційно-інвестиційної діяльності закладів розміщення.

Уряд та органи самоврядування загалом та в туристичній сфері зокрема, повинні сприяти збереженню та збільшенню наукового та технологічного потенціалу нашої країни. Розвиток готельної індустрії,

позиціонування національного готельного продукту на іноземних ринках, створення позитивного враження серед туристів багато в чому залежить від залучення інвестицій та розвитку інноваційної складової.

Необхідність у постійному зростанні та вдосконаленні вітчизняних закладів тимчасового розміщення зумовлена стрімким розвитком зарубіжної індустрії гостинності.

Аналіз інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств готельного господарства Одеської області засвідчує, що інвестиційний клімат у цьому регіоні не є досі стабільним, а інноваційно-інвестиційна політика потребує вдосконалення. Це пов'язано з багатьма факторами [1, 2]:

- мінливість нормативно-правової бази у сфері інвестування;
- несприятливий імідж у сфері надання рекреаційно-туристичних послуг, що створився через надання неякісних послуг, які не відповідають європейським стандартам та не забезпечують захист і безпеку туристів;
- нестабільність економічної та політичної ситуації в країні;
- відсутність реальних державних гарантій захисту іноземних інвестицій і прав власності;
- недосконала система оподаткування для інвесторів в Україні;
- відсутність обліку інновацій на підприємствах готельного господарства.

Завдяки глобалізації, появі нових технологій, методів управління, розширенню асортименту готельних послуг зростає необхідність у залученні іноземних та вітчизняних інвестицій у готельний бізнес.

Необхідно розуміти, що перспективи туристичного сектора країни та регіону надзвичайно великі і правильне використання туристичного потенціалу може впливати на розвиток національної економіки загалом. Розвиток інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств індустрії гостинності сприятиме зміцненню економіки країни, зростанню авторитету нашої держави на світовому ринку туристичних послуг, створенню могутньої туристичної галузі, зростанню добробуту українських громадян, збереженню історико-культурного спадку, підйому духовного потенціалу суспільства.

1. Галасюк К. А., Галасюк С. С., Гусева О. В. Формування мережі малих готелів у контексті впровадження організаційних інновацій // Актуальні проблеми розвитку економіки в контексті глобальних викликів : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 45-річчю факультету міжнародної економіки (Одеса, 19-20 вересня 2012 р.). Одеса : Атлант, 2013. С. 257–259.

2. Галасюк К. А. Стан залучення іноземних інвестицій у готельне господарство України // Виробничо-експортний потенціал національної економіки : матеріали між-

РИНОК ТУРИСТСЬКИХ ПОСЛУГ: ХАРАКТЕРИСТИКА, ФАКТОРИ РОЗВИТКУ

Середа А.В.

Науковий керівник – Влащенко Н. М., канд. екон. наук, доцент

Процес розвитку ринку туристських послуг представляє собою складну багатоступеневу систему розвитку взаємопов'язаних елементів, які знаходяться у тісному зв'язку, системній взаємодії та багатоаспектному інтенсивному взаємному впливі. Вихідними положеннями розвитку ринку туристських послуг є наступні:

1. Об'єктом ринкових відносин є туристичні послуги та комплексний туристичний продукт.

2. Ринок туристських послуг являє собою складну систему відносин між суб'єктами ринку – продуцентами туристських послуг, виробниками комплексного туристського продукту, посередниками та споживачами, яка регулюється як ринковими механізмами, так і суб'єктами державного регулювання та управління розвитком ринку.

3. Механізм формування та функціонування ринку туристських послуг полягає у постійному узгодженні попиту на туристичні товари та послуги, обумовленому туристськими мотивами, з їх пропозицією в умовах нерівномірності та полярності розвитку соціально-економічного простору.

Розвиток ринку туристських послуг у структурі національної економіки можливий за обов'язковому урахуванні впливу чотирьох груп факторів: організаційно-економічних; соціально-економічних; природно-кліматичних; культурно-історичних.

Організаційно-економічні фактори включають туристську інфраструктуру, нормативно-правову базу, обсяг попиту та його динаміку, обсяги економічних ресурсів, ємність ринку, інвестиційний клімат, податково-кредитну політику тощо.

Соціально-економічні фактори включають рівень доходу, життя та освіти населення, чисельність та структуру населення, наявність кваліфікованих кадрів тощо.

Природно-кліматичні фактори містять потужність, різноманітність природно-географічного потенціалу, сприятливість природно-кліматичних умов, стан навколишнього середовища тощо.

Культурно-історичні фактори включають наявність релігійних, культурних, історичних пам'яток, культурних цінностей, які формують прагнення до нових вражень та подорожей тощо.